

Räikö den 15 Juli 1891.

Mina kära Tanter!

Tanterna hafva väl ej endast förväntat sig, utan kanske äfven varit ledsna öfver att jag ej tackat och besvarat Tanternas bref förr. Men samlingen att säga, har jag varit utan frapper, kuvert och frimärken, och som en af mina principer är att ej låna af fremmande personer, har jag ej skrifvit förrän nu, då Tappa varit här och med hemtat det erforderliga.

Tanternas kärkomna bref, för hvilket vi nu tacka, emottogs

af oss den 30 juni. Gratulationerna kommo således en dag för sent — men de voro lika välkomna. Hjärtliga tackägelsen för dem och för den ask med kungshanda godt som Tant Nathalia hemtal med sig.

En välmående önskan till komtebo-lycka åt Tant. Charlotta, Tant Vriëque, samt Thilda.

Nyheter härifrån.

När Pappa var här, voro vi 18 (aderton) personer vid middagsbordet!!! Ty fru öfersinnan Uggla med sin andra dotter, fröken Öberg och Matti hafva anlänt hit efter det sista brefvet till Tanterna.

Nu hafva dock harrskapet Jarveläinen flyttat till Hels

Samt kan ej rest till Tansvaks.

singfors — och Gugga och jag, vi
to nu i deras förra rum, d. v. s.
i det ena af de tre bästa rum-
men i stora byggningen.

Vi ha här haft så stora af-
ventyr, att jag har lust om-
tala dem. Vi räknar dem med ordinära
tal, och de äro tillsvidade fyra.

Det första. En dag i slutet af
juni. Herr Corander skulle till
Viborg, men som han ej hann resa förr
än på eftermiddagen, måste han först
få med häst till Rattijärvi sluss,
emedan alla ångbåtar gå förbi Räkhi på
förmiddagen. Tant bestämde mig till
kusk och gaf mig lof att tjuda med
mig hvem jag ville. Här fanns
du redan Frenne damer (fruken Nornig,
Ines och Gerda) — jag tjöd dem alla, och
Gugga slapp med på köpet. Vi ^{och den} ~~var~~ personer samma-
packade i ett ^{stort} ~~ett~~ karr,
liånande ett ^{nytt} ~~ett~~ spillnings ^{Kassa!} ~~ställe~~. Sin
verst från Räkhi började det och haf-

Stelmungar till alla, alla från alla, alla.

Stelmungar

ett som skans hopps fram
Kärlan till en sten.

tygt regna. Vi ködde vidare, i det vi hoppades att
det skulle gå öfver. Men det började falla på
allt starkare, och Fre verit från Rätti var
det som om himmeln äppent sina grottar,
Vi voro genomvåta och måste vanta om.
Men alla voro på det bästa humör och det
skrätlades hela vägen. Fröken Norrings röda
atlasparasoll och röda bonullströja förstör-
des. Ines' granna ratts, ta brokiga blommor bör
fäde färge af sig och granna färgdroppar
fippade ned på kläderna. Den natten blef
totalt förstörd. Mina nya kravatt, min
krage, mina manchetter, min natt foro illa.
Gerdas nya kappa blef röd af nedfallande
färg, men fläckarna dogos ut med arzo-
mid. Hemkomna försurningo vi i våra
reim och ändrade kläder från lopp till
På. Min pailu var som en fjättrara, och
kroppen som om jag nyss stigit ur sjön.

Det andra. Den 4 juli. Fröken Norring, Gerda
och jag skulle resa till Rättijärvi för att hämta
herr Järveläinen. Det förtä vi på denna
färd företogs oss var att, Anna och jag
kastades ut i karran på marken, och hasten
begynte skena med Gerda. Felet var dock
ef'värt. Närmare honom när Tanteraa
komma hit. Gerda slapp med skrämseln, Anna
och jag med några lättare kontusioner
och skramor, ett afbrutet parasollskaft (Anns)
ett nersandadt hufvud (mitt). Trots allas
öormaningar och sjuk, fortätte vi lyckligt
färden till Rättijärvi, sjöns, och skrätlade
hela vägen.

Det tredje. På en spatsärfärd sågo vi tre
ormar, af hvilka den ena dödades och den
andra försann. Till och med när Wippe på går
den har öra Covander sett en orm.

Det fjärde i Kothet var det, att Matthias (jag
igår) för att draga i land en båt full med
fruntimmer hoppade i sjön och förstör-
de våra beukläder. Jag fick några skramor
och en smutt vrickad handled, ja jag gjorde

ett fem almars hopps från Kätthanten till en sten.

Tant har ej rest till Perkolates.

Stelseninger till alla, alla från alla, alla.

Tetter.